

Jezus a Izrael

1. Osoby starsze pamiętają jeszcze z okresu przedwojennego liczne grupy ludności żydowskiej zamieszkujące nasze miasta i miasteczka. Do dziś w niektórych z nich są jeszcze synagogi, cmentarze żydowskie czy inne miejsca kultu. Współcześnie o Żydach słyszymy często w środkach społecznego przekazu, a niektórzy spotkali ich osobiście podczas pielgrzymek do ziemskiej ojczyzny Jezusa. Może nieraz zastanawiamy się, jaki jest ich stosunek do Jezusa z Nazaretu, który z pochodzenia był członkiem narodu żydowskiego. Dlaczego wielu Żydów nie uznało w Jezusie Mesjasza, którego przyjscia oczekują do dnia dzisiejszego?

2. Katechizm Kościoła Katolickiego naucza, że „od początku publicznej misji Jezusa, niektórzy faryzeusze i kapłani żydowscy oraz uczeni w Piśmie postanowili skazać Go na śmierć” (KKK 574). Dlatego kłamliwie oskarżali Go o bluźnierstwo, fałszywe prorocтва i przestępstwa religijne, które prawo żydowskie karało śmiercią. **Twierdzili między innymi, że nie przestrzega On prawa Bożego, na przykład szabat, nie uznaje centralnego charakteru Świątyni Jerozolimskiej oraz podważa wiarę w jednego Boga** (por. KKK 576).

3. Jezus Chrystus, odpowiadając na te zarzuty, już w Kazaniu na Górze uroczysto wyraził swój stosunek do Prawa: „Nie sądzicie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić” (Mt 5,17-19). **Tylko On, Mesjasz Izraela, mógł wypełnić Prawo do końca** (por. KKK 578). On pierwszy swoim życiem pośród ludzi objawił, co to znaczy, że Prawo nie jest tylko wypisane na kamiennych tablicach, lecz ma być wyryte w głębi jestestwa, w sercu człowieka (por. Jr 31, 33). Kiedy w swoim nauczaniu dotykał kwestii Prawa, nie zadawał się podaniem swej interpretacji jako jednej z wielu! Nauczał bowiem – co wiernie odnotowali Ewangelisti - jako „Ten, który ma władzę, a nie jak ich uczeni w Piśmie” (Mt 7,28-29).

Jezus okazywał także bardzo głęboki szacunek dla Świątyni Jerozolimskiej. Świątynia jest dla Niego mieszkaniem Jego Ojca, domem modlitwy i oburza Go, że jej dziedziniec zewnętrzny stał się miejscem handlu (por. KKK 583-584). Przed swoją męką Jezus zwiastował jednak zburzenie tej wspaniałej budowli. Zapowiedział w ten sposób znak czasów ostatecznych, zapoczątkowanych przez Jego mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Co więcej, przedstawił Siebie samego jako ostateczne mieszkanie Boga wśród ludzi (por. J 2,21; Mt 12,6).

O ile Prawo i Świątynia Jerozolimska mogły być dla władz religijnych Izraela okazją do sprzeciwu wobec Jezusa, to prawdziwym kamieniem obrazy stało się dla nich to, że **Jezus Chrystus odpuszczał grzechy, co w przekonaniu pobożnych Żydów mógł czynić tylko sam Bóg** (por. Mt 2,7; KKK 587). Jezus gorszył ich przede wszystkim przez to, że utożsamiał swoje miłosierne postępowanie wobec grzeszników z postawą samego Boga wobec nich (por. Mt 9,13; Oz 6,6). Odpuszczając więc grzechy – stwierdza Katechizm – albo był bluźniercą, ponieważ jako człowiek czynił się równym Bogu, albo mówił prawdę, co przez co wyrażał, że jako prawdziwy Syn Boży pełni dzieła Ojca (por. KKK 589). Trzeba jednak pamiętać, że nie wszyscy Żydzi przyjęli taką negatywną postawę względem Jezusa, bardzo wielu uwierzyło w Niego i Jego naukę, stając się pierwszymi chrześcijanami.

4. Zapamiętajmy: Jezus, z pochodzenia członek Narodu Wybranego, nie zniósł Prawa danego Izraelowi na Synaju, ale doskonale je wypełnił. Czczył też żydowską Świątynię, przybywając do niej jako pielgrzym na święta, a także dokonywał czynów, które potwierdzały, że jest Bogiem i Zbawicielem (KKK 592-594).

Ks. Dariusz Majewski